

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1843/2016
15.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарица, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јулијана Степанић-Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ПУ Шабац, ПС ..., коју заступа Државно јавно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1298/16 од 11.05.2016. године, у седници одржаној 15.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1298/16 од 11.05.2016.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П1 108/13 од 04.02.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име накнаде штете за неисплаћене додатке на плату и то за ноћни рад за период од 01.04.2008. године до 31.12.2010. године исплати појединачне новчане износе за сваки месец понаособ, са законском затезном каматом на наведене износе за наведене периоде, почев од дана доспећа до коначне исплате, на начин ближе описан у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена на име накнаде штете за неисплаћене додатке на плату за рад на дане државних празника за период од 01.04.2008. године до 31.12.2010. године исплати појединачне месечне износе за сваки месец понаособ, са законском затезном каматом на наведене износе за наведене периоде од дана доспећа до исплате, на начин ближе описан у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1298/16 од 11.05.2016. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници П1 108/15 од 04.02.2016. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу исплати додатак на плату по основу ноћног рада за период од 01.04.2008. године до 31.12.2010. године као и додатак на плату за рад на дане празника који су нерадни

дани за период од априла 2008.године до маја 2010.године и то појединачне новчане износе по месецима са законском затезном каматом на начин ближе описан у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 92.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.02.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене да јој тужилац на име трошкова поступка исплати износ од 30.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 403. став 2. тачка 3. и 407. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао правноснажну пресуду на основу члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), и нашао да ревизија тужене није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код тужене на неодређено време на радном месту ПС ... као овлашћено службено лице. Решењем бр. ... од 06.12.2006. године утврђен му је укупни коефицијент плате у износу од 18,27, од чега основни коефицијент износи 9,96, додатни коефицијент 6,52, а коефицијент по звању 1,79. Решењем ... од 15.12.2011. године утврђен му је укупни коефицијент плате у износу од 18,52, од чега основни коефицијент износи 9,96, додатни коефицијент 6,52, а коефицијент по звању 2,04. Тужилац је наведено решење примио што је потврдио својим потписом на истом. Наведени коефицијент за обрачун плате утврђен му је у складу са Правилником о платама запослених у Министарству унутрашњих послова, који је донео министар унутрашњих послова, на основу члана 146. и 147. Закона о полицији. Према налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке исплата зараде тужиоцу извршена је у складу са напред наведеним Правилником на бази просечног броја часова од 174 часа месечно. Тужилац у периоду од 01.04.2008. године до 31.12.2010. године има утврђени број сати ноћног рада и рада на дане државних и верских празника који су нерадни дани. Упоређењем зараде тужиоца и упоредног радника ББ, која је запослена код тужене као ... и нема статус овлашћеног службеног лица, утврђено је да је укупан коефицијент плате тужиоца 18,27, а укупан коефицијент овог упоредног радника 13,33. Такође је утврђено да је додатни коефицијент плате тужиоца 6,52, а упоредног радника 4,61, те да је додатни коефицијент тужиоца већи од додатног коефицијента ове упоредне раднице за 41,43%, па му је по том основу плата већа за 10,45% у односу на плату овог упоредног радника. Укупан коефицијент плате упоредног радника ВВ који је запослен на радном месту ..., који нема нередовности у свом раду а има статус овлашћеног лица је 18,76.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда да је захтев тужиоца за исплату накнаде за ноћни и прековремени рад за тражени период основан, јер плата тужиоца на основу члана 147. Закона о полицији није увећана за 30-50% у односу на плату адекватног упоредног радника.

Правилно је примењен члан 146. став 2. и 147. став 1. и 2., у вези члана 4. став 2. тачка 2. Закона о полицији, када је извршено поређење плате тужиоца са платом овлашћеног службеног лица које нема нередовности у раду, а има исту стручну спрему као тужилац. Таквим упоређењем другостепени суд је правилно закључио да тужиоцу коефицијент за обрачун плате није увећан за 30-50%, имајући у виду коефицијент за обрачун плате адекватног упоредног радника, па се у случају тужиоца не може искључити примена члана 108. став 1. тачка 1, 2. и 3. Закона о раду, којима је прописано да запослени има право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду, уколико такав рад није вреднован приликом утврђења основне зараде.

Зато су неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**